

Saaledes vil vort Forslag ikke medføre nogen forøget Udgift, men kun stille Commandoen i Hæren paa en helbigere Maade, og det er denne Tanke, som ligger til Grund for Udvalgets Forslag under Nr. 6. — Forslaget under Nr. 7 angaaer en Besparelse, som kan indtræde, idet det efter nærmere Overveelse har vist sig, at det ikke var nødvendigt at vedligeholde Commandanten i Kjøbenhavn som General, navnlig naar en Generalcommando har sit Sæde der. Man har fundet, at Commandanten blev stillet i det naturlige Forhold, naar han ikke hørte til Generalsklassen, men til Stabsofficersklassen, og derpaa gaaer det nævnte Forslag ud. Disse ere de eneste Forslag, som af Udvalgets Fleertal ere stillede til det foreliggende Uffnit.

Winther: Til den foreliggende Deel af Udkastet har jeg med et Par andre Medlemmer af Udvalget stillet to Forslag, hvoraf det ene er det under Nr. 24 i Betænkningen, hvilket svarer til § 31, og da den ærede Ordfører nylig omtalte dette Punkt, skal jeg begynde dermed. Jeg skal bemærke, at jeg har en Frygt for, at den Vansteligheid med Hensyn til Gageringen, som den ærede Ordfører ikke troede skulde flyde af, at man havde Generaler, dog alligevel vil komme frem. Det vil ikke være let at sætte den Betragtning tilside, at, naar en Mand indtager en saa høi Stilling som en General, maa der en vis Glæde til, og det vil derfor være nødvendigt at bevilge flere Penge. Denne Betragtning har faaet Støtte i, hvad den ærede Ordfører udtalte, nemlig, at han for Commandoens Skyld troede det nødvendigt, at de, der skulde commandere over flere Stabsofficerer, maatte staae en Grad høiere. Efter min Mening kan det ikke være Andet end en Art Forsængeligheds-hensyn, som her gjør sig gjældende, og det er naturligt, at, hvis man vil give dette Medhold, vil man ogsaa komme til at give den Betragtning Medhold, at, naar man har en saadan Stilling, maa der ogsaa mere Glæde og alt-

saa flere Penge til. Det forekommer mig, at man har seet i andre Lande, at det lader sig gjøre, at en Oberst commanderer en heel Hær, og det maatte altsaa ogsaa kunne finde Sted hos os. Jeg skal med denne simple Betragtning anbefale, at vi afflasse denne overflødige Titel: General, og vi ville derved tillige opnaae et Gode. Det ærede Fleertal har anseet det for nødvendigt at forøge Generalernes Antal for at have flere at vælge iblandt, naar der skal udnævnes en Høsticommanderende, men naar mit Forslag vedtages, naar man albeles afflaffer Generalsklassen, vil man faae en meget talrigere Klasse, hvis Medlemmer kunne aspirere til at blive Høsticommanderende, og man vil altsaa faae mange flere at vælge iblandt. Jeg skulde tage meget fejl, hvis vi ikke i de Krige, vi have ført, have været i den Nødvendighed til Oversticommanderende at tage Mænd, blot fordi de engang vare Generaler, medens vi ved Siden deraf have seet os nødsagede til at staffe dem en Stabschef fra en lavere Grad, som skulde være den Commanderendes alter Ego eller den egentlige Chef. Hvorfor skulle vi have disse Omveie? Er det ikke bedre at holde sig til, at den øverste Grad af Officerer er Oberst, og at Kongen, naar man skal have en Oversticommanderende i en Krig, udnævner een af dem dertil, hvorhos han da faaer et Tillæg for den Tid, denne Commando varer. Dette forekommer mig at være en mere praktisk Fremgangsmaade end den, som den ærede Ordfører har anbefalet. — Det næste Forslag, vi have tilladt os at stille, angaaer § 32, i hvilken Navnene for visse Grader af Underofficerer betegnes. Vi have troet, at det Vigtigste for Underofficererne var, at de havde nogen Udbygning til efterhaanden at faae en Forøgelse af deres Løge, og at der vel altsaa maatte være forskellige Lønningegrader, men at derimod disse forskellige Benaævnelser ikke vare saa vigtige, at de burde være Gjenstand for en Lovbestemmelse. Muligviis vilde det ogsaa være meget hensigtsmæssigt at lade dem til forskellige Ti-